

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216010070
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Blažovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2018:7216010070.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Danielou Blažovskou v trestnej veci obžalovaného A. K. pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 19. januára 2018 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. K., nar. XX.XX.XXXX v X. - T., trvale bytom X., X. č. XXXX/XX,

je vinný, že

- v Košiciach na ulici W. Y. na čerpacej stanici Y. dňa 09.04.2015 v čase okolo 21,55 hod. pristúpil k osobnému motorovému vozidlu Škoda Octavia, EČV: KE XXXHU, kde na mieste spolujazdca sedel poškodený D. A., ktorého po otvorení dverí začal udierať a kopať do celého tela, najmä do hlavy, rebier a driekovej oblasti, pričom stále požadoval vyplatenie sumy 2.000,00 € a hovoril mu, že ak mu peniaze nedá, tak ho zabije, potom ako prestal poškodeného biť, opýtal si od neho všetky peniaze, načo mu poškodený dal 2 kusy päťeurových bankoviek, obžalovaný si jednu zobral a druhú vrátil poškodenému s tým, že na druhý deň si príde po peniaze, čím takto svojim konaním poškodenému spôsobil ľahké poranenia tváre, pravej ušnice, hrudníka a driekovej oblasti vpravo s dobou liečenia do 5 dní,

teda

- dopustil sa slovne aj fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania,
- vyhrážal sa smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom,

tým spáchal

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona,
- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a odsudzuje

Podľa § 364 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody súd podmienične odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnástich) mesiacov.

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodzuje obžalovaného A. K., nar. XX.XX.XXXX v X. - T., trvale bytom X., X. č. XXXX/XX, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 4Pv 233/15/8803 zo dňa 18.01.2016 pre skutok v bode 1 právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- v Košiciach na ulici N. č. X dňa 06.04.2015 v čase okolo 19,00 hod. za prítomnosti ďalších troch osôb, po otázke na poškodeného D. A., či vie kto je, toho udrel do tváre a následne mu povedal, že z dôvodu, že mu zmaril obchod v Dusseldorfe, tak mu za to zaplatí, nech mu dá všetky peniaze, ktoré má pri sebe, načo mu poškodený uviedol, že nemá žiadne peniaze pri sebe, následne mu obžalovaný povedal, že mu má dať 2.000,00 €, pričom sa mu opakovane vyhrážal zabitím a následne dňa 07.04.2015 a 08.04.2015 sa mu prostredníctvom telefonických hovorov a sms správ vyhrážal a utvrdzoval vo svojich požiadavkách,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Trestné stíhanie obžalovaného A. K. sa pred podpísaným súdom vedie na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 4Pv/233/2015/8803 zo dňa 18.01.2016, podľa ktorej sa mal dopustiť pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona takým spôsobom, že

1/ v Košiciach na ulici N. č. 7, dňa 06.04.2015 v čase okolo 19,00 hod. za prítomnosti minimálne dvoch osôb, po otázke na poškodeného D. A., či vie kto je, toho udrel do tváre a následne mu povedal, že z dôvodu, že mu zmaril obchod v Dusseldorfe, tak mu za to zaplatí, nech mu dá všetky peniaze, ktorá má pri sebe, na čom mu poškodený uviedol, že nemá žiadne peniaze pri sebe. Následne mu obžalovaný povedal, že mu poškodený má dať 2.000,- Eur, pričom sa mu opakovane vyhrážal zabitím a následne dňa 07.04.2015 a 08.04.2015 sa mu prostredníctvom telefonických hovorov a sms správ vyhrážal a utvrdzoval vo svojich požiadavkách,

2/ v Košiciach na ulici W. Y., na čerpacej stanici Y., dňa 09.04.2015 v čase okolo 21.55 hod. obžalovaný pristúpil k OMV Škoda Octavia EČV: KE XXX HU, kde na mieste spolujazdca sedel poškodený, ktorého po otvorení dverí začal udierať a kopať do celej časti tela, najmä do rebier a driekovej oblasti, pričom stále požadoval vyplatenie sumy 2.000,- Eur a hovoril mu, že ak mu peniaze nedá, tak ho zabije, potom ako prestal obžalovaný poškodeného biť, opýtal si od neho všetky peniaze, na čo mu poškodený dal 2 ks 5 eurových bankoviek, obžalovaný si jednu zobral a druhú vrátil poškodenému s tým, že na druhý deň si príde po peniaze, čím takto svojím konaním poškodenému spôsobil ľahké poranenia tváre, pravej ušnice, hrudníka a driekovej oblasti vpravo s dobou liečenia do 2 týždňov.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom poškodeného, svedkov a znalca, prečítaním zápisníc o výsluchu obžalovaného a svedkyne z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku a listín, ako aj obrazovým záznamom, to všetko bez súčinnosti obžalovaného, ktorý sa odmietol zúčastniť hlavného pojednávania a výslovne požiadal, aby bolo vykonané v jeho neprítomnosti. Rozsudkom vyhláseným dňa 20.07.2016 uznal obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby skutkovo i právne, uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a zároveň mu uložil povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Trestného zákona. O odvolaní obžalovaného voči rozsudku rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 7To 112/2016 zo dňa 09.02.2017 tak, že zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd vytkol prvostupňovému súdu, že vinu v bode 1/ ustálil len na základe výpovede poškodeného, ktorá nebola podporená ani jednou svedeckou výpoveďou a bola spochybnená výpoveďou znalca MUDr.

M. Y., podľa ktorého lekárske nálezy neobjektivovali silný úder päťou do oblasti tváre poškodeného dňa 06.04.2015 a v nadväznosti na uvedené uložil súdu dôkazy hodnotiť tak, aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností vysloviť záver o vine, čo sa však v danom prípade vôbec nejaví. Vo vzťahu ku skutku v bode 2/ nemal odvolací súd výhrady voči skutkovým zisteniam, avšak navrhol zväziť právnu kvalifikáciu konania obžalovaného vzhľadom na to, že k incidentu došlo na mieste verejnosti prístupnom, fyzickým napádaním a vyhrážkami vo vzťahu k poškodenému.

Obžalovaný A. K. v prípravnom konaní pri prvom výsluchu využil svojho zákonného práva a odmietol vypovedať k veci i k osobným pomerom, pri druhom výsluchu vypovedal len k veci tak, že je nevinný a žiadneho vydierania sa nedopustil. V tom čase používal mobilný telefón registrovaný na jeho matku X. K. iPhone 4S s číslom XXXX XXX XXX, ktorý mu bol odcudzený dňa 09.04.2015 na čerpacej stanici Y. v Košiciach oproti kinu D., pravdepodobne D. A., s ktorým sa tam stretol. Je pravdou, že na poškodeného vybehol, nakoľko ho oklamal, mohol ho chytiť za oblečenie v oblasti hrudníka. Nevie ako získal telefónne číslo na poškodeného o ktorom vedel, že predáva telefóny. V ďalšom obžalovaný odmietol odpovedať na otázky vyšetrovateľky.

Svedok - poškodený D. A. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní zhodne vypovedal, že na pozvanie J. E. prišiel k nemu dňa 06.04.2015 okolo 20,00 hod. na návštevu do prenajatého bytu na N. č. X v Košiciach, v ktorom býval so svojou priateľkou T. F.. Do bytu ho vpustila T., E. nebol doma, prišiel asi o hodinu. Predchádzajúce dva týždne chodieval ku E. približne každý druhý deň, stretával tam ďalších ich priateľov, ktorí na spomenutom byte užívali drogy. On s drogami prestal asi dva týždne pred tým ako sa skutok stal, dňa 06.04.2015 sa len rozprávali a pili kávu. Okolo 22,00 hod. prišiel do bytu A. K. s dvoma kamarátmi, jedného z nich poznal ako J. E.. Do bytu vošli cez okno, nakoľko T. nemala kľúč od brány. A. K. nepoznal, videl ho prvýkrát. Potom prišli E. a J. A., ktorý v byte rovnako býval. Chvilku spoločne sedeli, potom E., K., E. a ďalší, ktorý prišiel s K. a meno ktorého nevie, odišli do kúpeľne, kde sa rozprávali 5 až 10 minút. Keď vyšli prišiel za ním E. a povedal mu, aby šiel s nimi dozadu do izby, že sa chcú porozprávať. Myslel si, že ide o úver, ktorý mu mal E. vybaviť, preto sa postavil a šiel. V zadnej izbe ležala na posteli T. F., sadol si k nej, J. E. si sadol na stoličku po jeho ľavej strane a do izby vstúpil A. K. so svojim kamarátom. F. ležala chrbtom k nemu, ale nespala. K. sa postavil pred neho, opýtal sa ho či vie kto je on a keď odpovedal že nevie, dostal tak silnú facku na pravú stranu tváre, že ho to zvalilo dozadu na posteľ. Útočník mu povedal, že je A. K., že dostal kvôli tomu, že mu pokazil obchod s pervitínom v Dusseldorfe za 25.000,00 € a že chce odškodné, všetky peniaze, ktoré mal pri sebe. Povedal, že nič nemá, že posledné 3,00 € dal T.. K. hovoril aby neklamal, že určite má nejaké peniaze. Vtedy sa zapojila T., ktorá potvrdila, že neklame. K. sa ho opýtal koľko peňazí mu vie zohnať do konca týždňa. Povedal mu, že má schválených 1.200,00 € v Cetelem, ale že do konca týždňa by vedel zohnať 2.000,00 €. K. s tým súhlasil. Potom mu ešte vynadal do buzerantov a povedal mu, že keď peniaze nedá tak si ho nájde a zabije ho. Zo strachu K. prisľúbil, že do piatku mu peniaze zoženie. Incident v zadnej izbe spomenutého bytu trval 10 až 15 minút, vnímali ho všetky tam prítomné osoby. Všetci vyšli z izby, zostal tam sám asi 2 až 3 minúty, bol otrasený, šokovaný z toho čo sa stalo. Keď sa vrátil medzi ostatných J. E. už pri dverách bytu odprevádzal K., E. a toho ďalšieho. Potom mu E. povedal, že nevedel to dohodnúť inak a že môže byť rád, že dostal len facku, lebo A. K. je blázon, že jeho predstavou je zmlátiť dievča a mŕtvu ju „ošukať“. Možnože sa K. báli aj ostatní, keďže nereagovali na to, keď mu dal facku. Počas incidentu bol obžalovaný kľudný, zvýšil hlas len keď zdôrazňoval že si ho nájde, celý čas hovoril akoby čítal príbeh, určite vedel čo robí. Aj ostatní boli v pohode, nemal z nikoho pocit že by bol pod vplyvom návykových látok a v ten deň ani nevidel nikoho užívať drogy. Obžalovaný si ho vybral pravdepodobne preto, lebo potreboval peniaze na drogy a myslel si, že on má firmu, tak mu požiadavku bude môcť splniť. V tom čase skutočne podnikal so spoločnosťou euroedu, s.r.o., F. X, Košice, ktorá sa zaoberala transferom osôb do Budapešti, sprostredkovávala reklamu a predaj tovaru, vrátane mobilov. Spoločnosť, ktorú prebral v októbri 2014 od bývalej spoločníčky H.. J. H., bola síce v inkriminovanom čase činná, ale podnikanie mu nevynášalo, bol nemajetný, mesačne si dokázal zarobiť len 100,00 € alebo 200,00 € a finančne mu vypomáhali jeho známi. Nevie, či E., E. a F. vedeli o jeho príjmoch a majetkových pomeroch. Pri spomenutom stretnutí K. od neho určite nechcel kúpiť mobil, aj keď je pravdou, že v tom čase predával cez svoju firmu iPhone 6. Z bytu na N. X odišiel asi 10 minút za K.. Na tvári mal viditeľné zranenie, mierny opuch a začervenanie. Dňa 07.04.2015 mu o 19,35 hod. volal J. E. s tým, že mu vyvoláva obžalovaný s požiadavkou, aby mu on zatelefonoval. Okolo 19,41 hod. mu E. sms-správou poslal telefónne číslo obžalovaného s textom „volaj mu“. Zavolať na to číslo, hovor prevzal obžalovaný, ktorému povedal, že síce bude mať nejaké peniaze, ale že ich potrebuje na zaplatenie faktúry. K. mu povedal, že s ním nemá „vyjedávať“, že si ho nájde a že ho zabije.

Varoval obžalovaného aby sa mu nevyhrážal, že pôjde na políciu a keď obžalovaný začal nepríčetne vrieskať, hovor prerušil. Obžalovaného kontaktoval na telefónnom čísle XXXX XXX XXX a z tohto čísla mu následne prišli sms-správy v znení „príd ma vykúriť“, „kedy sa stretneme“, „dobre a daj to do výpovedi, že predávaš pervitín a že jedno kilo si mal odniesť do Nemecka“. Odpísal obžalovanému, že sa ho nebojí, že na neho pošle policajtov. Obžalovaný reagoval ďalšími sms-kami „hahaha“, „no nič, pretiahnem ťa“ a keď mu opäť napísal, že je na polícii, obžalovaný mu odpísal „ešte je len sedem, no počúvaj sem, ty teplá hrianka, keď skončíš na FBI, tak napíšem, prídem po teba“. Odpísal obžalovanému, že pre neho prídu a obžalovaný reagoval sms-správou „OK, čakám ich“. Dňa 08.04.2015 mu z telefónneho čísla XXXX XXX XXX prišla ďalšia sms-správa „do piatku čakám, všetko ti odpúšťam, lebo vytočil si ma, vo štvrtok večer sa ti ozvem, v piatok prídem“ a nato „alebo potrebujem telku“. Dňa 09.04.2015 mu zavolať známy R. R., že má prasknutý displej na iPhone, ktorý si kúpil od neho. Povedal mu, že ho môže vyreklať, ale zavolať aj R. R. s tým, či by tento telefón nevedel predať, bolo to jednoduchšie ako reklamácia. Tento zatelefonoval T. L., ktorý zohnal kupca. S R. R. sa dohodol na stretnutí na Tereze, ul. S. oproti kinu D.. Na miesto stretnutia, na čerpaciu stanicu Y., prišiel asi o 20,30 hod. s R. R. na osobnom motorovom vozidle Škoda Octavia striebornej farby, ktoré riadil R.. Tam ich čakali R. R. a T. L., sadli si do vozidla dozadu a spoločne odišli za kupcom do M.. Telefón sa predal, L. vyplatil R. 400,00 € a všetci štyria sa vrátili do Košíc na miesto ich stretnutia. Vozidlo stále riadil R. R., on sedel na mieste spolujazdca vpredu, L. sedel za vodičom a R. za ním. Zastavili na začiatku parkoviska, ktoré je súbežné s čerpacou stanicou. Oproti vozidlu rýchlou chôdzou kráčal chlapec, v ktorom spoznal obžalovaného až keď tento otvoril dvere na strane spolujazdca a povedal „povedal som ti, že si ťa nájdem“. Vzápätí ho začal biť pästou do tváre a do pravej strany hrudníka, kopať, nadával mu, hovoril, že ho zabije. Nedarilo sa mu vytiahnuť ho z vozidla, nakoľko bol pripútaný bezpečnostným pásom. Žiadal R. aby ho odopol, pričom stále tvrdil, že mu dlhuje peniaze. R. hovoril obžalovanému aby ho prestal biť, chránil ho, prehol sa cez neho tak, aby obžalovaný pás neodopol. Obžalovaný žiadal všetky peniaze ktoré má pri sebe. Vybral peňaženku, v ktorej mal 10,00 € v dvoch päťeurových bankovkách, jednu si obžalovaný zobral, druhú mu vrátil a povedal, že na druhý deň sa mu ozve kvôli peniazom. Obžalovaný ho udril do tváre pästou tri až štyrikrát, do hrudníka asi dvakrát a dva až trikrát ho kopol do hrudníka. Úderom a kopancom sa bránil tak, že sa ich snažil blokovať a kričal na R., aby volal políciu. R. nevedel v tom strese nájsť telefón a jeho telefón bol na zadnom sedadle, kde ho nechal R.. Počas útoku zo strany obžalovaného R. sedel po celý čas vedľa neho na mieste vodiča, R. a L. vystúpili z vozidla keď sa obžalovaný blížil k vozidlu, ešte chvíľu pri ňom stáli a keď videli čo sa deje, odišli smerom k budove čerpacej stanice. Určite videli K. prichádzať, videli ako otvoril dvere a pravdepodobne videli aj to ako ho udieral. R. mu o dva dni napísal na Facebook, či dostal bitku. Myslí si, že sa K. boja. Aj počas tohto útoku bol obžalovaný v pohode, nevyzeral že by bol pod vplyvom návykovej látky, nezacítil z neho alkohol. Nevie s kým obžalovaný na čerpaciu stanicu prišiel a netuší odkiaľ vedel, že práve tam ho nájde. Obžalovaný si ho nemohol pomýliť s inou osobou, nakoľko rozprával priamo k nemu a k veci, na ktorej sa dohodli skôr na spomenutom byte. Je možné, že R. alebo L. podali obžalovanému informáciu o tom kde ho nájde. Pravdou je aj to, že s R. chceli kúpiť od R. marihuanu, nakoniec k tomu ale nedošlo. Po incidente na čerpacej stanici, ktorý trval asi 15 minút, ho odviezol R. na hostel na W. XX v Košiciach, kde už dlhšiu dobu býval. Nepamätá čo mal oblečené. Po príchode na izbu mal stále strach, uvedomoval si, že druhýkrát to bolo brutálnejšie, kontakt s K. začal brať vážne, nevedel čo má robiť. Zišiel za recepciou a požiadal ju, že ak prídu policajti, ktorí sa tam občas zastavili, aby ho zavolali, že bol napadnutý a bojí sa. Recepcnej nechal svoje telefónne číslo. Vrátil sa na izbu a keď zistil, že mu krváca ucho zavolať svojmu známemu J. z L. či by s ním nešiel na pohotovosť. Počul kroky pred svojou izbou. Zišiel na recepciu, nahliadol do knihy návštev, v ktorej zbadal meno obžalovaného a recepcná mu povedala, že sa tam ubytoval. Až vtedy zavolať na číslo 158, prišli policajti, povedal im, že bol napadnutý A. K., ktorý sa tam aj ubytoval. Následne šiel podať trestné oznámenie a po výpovedi na polícii odišiel na lekárske ošetrenie. Ešte večer o 21,44 hod. napísal obžalovanému sms, že krváca z ucha, že napuchol, že má natrhnuté pod okom a že ide podať trestné oznámenie. K. ho viac nekontaktoval osobne ani prostredníctvom iných osôb. V hosteli na W. XX si v tom čase prenajímal dve izby, nemal totižto kancelárske priestory. Navštevovali ho tam známi a klienti kvôli reklame a kamaráti, vrátane E. a F., ktorí tam boli istý čas ubytovaní. Počas týchto návštev nedistribuoval drogy, v tom čase ich ani neužíval. Bol zadlžený, L. dlhoval 50,00 €, obchodná spoločnosť s ktorou podnikal mala dlhy voči Sociálnej poisťovni, zdravotným poisťovniám a iným veriteľom v celkovej výške asi 140.000,00 €. Obžalovanému však žiadne peniaze nedlhoval.

Svedkyňa T. F. v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní uvádzala, že s poškodeným sa spoznala asi pred šiestimi alebo siedmimi rokmi, kedy bol pri peniazoch a mal nejaké firmy. Y. sa nepravidelne a v byte na N. č. X v X., kde v roku 2015 bývala so svojim priateľom J. E., ich poškodený navštevoval,

aby sa tam sfetovali. Obžalovaného pozná prostredníctvom E.. Prvýkrát bol u nich v byte v deň, kedy sa mal stať skutok, potom sa s ním pravdepodobne nestretla. V inkriminovaný deň k nim poškodený prišiel na základe jej pozvania. Priniesol marihuanu, ktorú fajčili spolu s E. a E., taktiež fetovali pervitín. Potom prišiel A. K. s kamarátom, ktorého nepozná. Zoznámili sa, sedeli v obývačke a rozprávali sa. Po chvíli odišla do svojej izby, v prípravnom konaní uvádzala, že tam mala nejakú prácu, na hlavnom pojednávaní, že si šla ľahnúť, lebo ju bolela hlava. Zobudila sa na rozhovor. V izbe boli poškodený, obžalovaný a jeho kamarát, ktorého meno nevie a E.. Vstala z postele, na ktorú si sadli poškodený a obžalovaný, rozprávali sa, ale obsah rozhovoru nevnímala. Nehádali sa, nekričali na seba, boli trochu hlučnejší, ale rozhovor bol normálny. Nebola svedkom žiadneho fyzického konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, žiadnych vyhrážok, žiadnej hádky. Na presné udalosti toho večera si však dostatočne nepamätá jednak pre odstup času a jednak preto, lebo v tom čase užívala dosť intenzívne drogy, marihuanu a pervitín, kvôli čomu aj bola hospitalizovaná od 05.09.2015 do 30.11.2015 v Centre pre liečbu drogových závislostí na Skladnej ulici v Košiciach. Spomenutý rozhovor trval asi polhodinu, potom odišli do obývacej izby, ona zostala v svojej izbe. Keď prišla do obývačky aj ona poškodený sedel v kresle, ostatní na sedacej súprave a pokračovali v rozhovore. Na poškodenom si nevšimla žiadne známky poranenia. Obžalovaný odišiel z bytu ešte v ten večer, poškodený u nich prespal, povedal jej, že s obžalovaným má nejaký nevyriešený problém. Ona však nevnímala medzi nimi napätie, pri odchode obžalovaného sa normálne rozlúčili. Na všetkých osobách prítomných v byte bolo badať známky po použití návykových látok. E. užil marihuanu, mal dobrú náladu, bol uvoľnený, spokojný, usmiaty, E. sa správal obdobne, rovnako tak poškodený. Nemala žiadne informácie o obchode s pervitínom, nepočula žiaden rozhovor na takúto tému, nevie, či obžalovaný a poškodený mali nejaké spoločné obchody. V prípravnom konaní uvádzala, že keď prišli do izby, v ktorej sa ona zdržiavala, pravdepodobne obžalovaný ju požiadal, aby ich nechala chvíľu osamote, čo ona odmietla, na hlavnom pojednávaní tvrdila, že nikto ju nevyzval aby odišla z izby. Rozpor vo výpovediach odstraňovala chaoticky, najprv tak, že v prípravnom konaní sa musela pomýliť, potom, že aj keď ju požiadali aby odišla, určite neodišla a nakoniec uviedla, že z izby, v ktorej prebehol rozhovor medzi obžalovaným, poškodeným a ďalšími dvoma osobami odišla na dve a pol minúty.

Svedok J. E. vypovedal v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní tak, že obžalovaného pozná dlhšiu dobu, sú kamaráti, po prejednávanej udalosti sa s ním stretol a od neho vie, že poškodený ho udal. Poškodený bol skôr kamarátom jeho priateľky T. F., s ktorou od februára do apríla 2015 býval na N. X v Košiciach v prenajatom byte na prízemí. Poškodený bol u nich na návšteve možno dva až trikrát, je možné, že aj 06.04.2015 prišiel na pozvanie T. F.. Sedeli a rozprávali sa aj s J. A. a je možné, že na byte bol aj K. A.. Potom prišli A. K. so svojim kamarátom prezývaným B., ktorého meno nepozná, a s J. E.. Obývací izba bola spojená s kuchyňou, v jednej časti sedeli on, E., K. a B., v druhej časti sa jeho priateľka rozprávala s A. a poškodeným. Počul ako poškodený rozprával o peniazoch, že sumu 64.000,00 € chce vybrať na firmu, toto však obžalovaný nepočul. Po chvíli šla jeho priateľka do spálne, kam sa odišli porozprávať aj obžalovaný a poškodený. Je pravdou, že bežne neprijímali návštevy v spálni, len v obývacej izbe, avšak odobrali sa tam preto, lebo chceli si vyriešiť niečo čo bolo len medzi nimi. V spálni s nimi boli aj E. a B., aj F. sa pravdepodobne celý čas zdržiavala v spálni, ale s určitou istotou to povedať nevie. Obývačku delí od spálne jedna izba, takže nepočul žiadne hlasy, žiaden krik. Keď sa vrátili nevšimol si na poškodenom žiadne známky poranenia, len v tvári bol červený, akoby sa hanbil alebo hneval. Zo spálne vyšli asi po 10 minútach spolu tak, ako tam aj odišli. Nebol svedkom žiadneho fyzického ani verbálneho útoku proti poškodenému, ktorý sa chvíľu po tom ako vyšli zo spálne zbalil a odišiel. Má zato, že obžalovaný a poškodený nemali medzi sebou nevyriešený problém kvôli prípadným obchodom, nakoľko sa nepoznali. Keď sa vrátili zo spálne, poškodený s ním už nekomunikoval, správal sa tak, akoby ho on sklamal. Pýtal sa ho čo mu je, ale poškodený neodpovedal a viac sa mu neozval. Neskôr zistil, že s F. komunikoval cez Facebook, písal jej, že sa na neho hnevá a že tú facku si mala nejaká tretia osoba odpustiť. V ten večer bol pod vplyvom marihuany a pervitínu, aj poškodený vtedy vyfajčil jednu cigaretu marihuany a dal si jednu čiaru pervitínu. Obžalovaný s najväčšou pravdepodobnosťou nebol pod vplyvom návykových látok. On poškodenému určite nepovedal, že môže byť rád, že to takto dopadlo. V prípravnom konaní, na rozdiel od hlavného pojednávania vypovedal, že z bytu na N. X odišiel najprv obžalovaný a až po ňom poškodený, rozpor vo svojej výpovedi odstránil tak, že na poradie odchodu týchto si už nespomína, ale určite pred vyšetrovateľom vypovedal pravdivo. On s obžalovaným nemal nikdy v minulosti problém, pozná ho ako pokojného, kľudného, spoľahlivého človeka, ale je aj výbušný, rýchlo sa rozčúli a nahnevá.

Svedok J. A. vypovedal v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní, že v byte na N. X v Košiciach býval istú dobu s J. E. a jeho priateľkou T., prostredníctvom ktorej spoznal D. A.. Pamätal si na deň, keď A.

prišiel k nim na návštevu, spolu sa rozprávali a asi po trištvrté hodine prišiel na byt A. K., ktorého dovtedy nepoznal, J. E. a ešte jeden, ktorého takisto nepoznal a nevie ako sa volá. Na hlavnom pojednávaní uvádzal, že sedeli v obývačke, keď sa tí traja ktorí prišli odobrali s poškodeným do ďalšej izby. Na hlavnom pojednávaní uvádzal, že spal v kuchyni a zobudil sa keď cez kuchyňu prechádzali K., E. a ten tretí ktorého nepozná. Upozornil ich, aby si dali dole topánky a zostal ležať v posteli. V tej izbe boli šiesti alebo siedmi, on bol v kuchyni sám. Zo susednej izby nepočul žiadne hlasy, osoby sa tam zdržali asi 20 minút a keď vyšli tvárili sa akoby sa nič nestalo, s výnimkou poškodeného, ktorý už nemal úsmev na tvári a nebolo mu do reči. Potom z bytu odišli K., E. a ten tretí, po chvíli aj poškodený, ktorý sa ho ešte opýtal, či mu bude vadiť keby musel vypovedať na polícii, ale neuviedol k akým okolnostiam. Na poškodenom si nevšimol žiadne známky po fyzickom násilí a odvtedy ho nevidel. Vedel o ňom len to, že býval na ubytovni na W., zavádzal že má peniaze, oblboval ľudí a potom odišiel do Prahy. V tom čase na spomenutom byte drogy nikto neužíval, takýto konzumenti sa tam nestretávali. Poškodený určite užíval drogy, nakoľko rozprával takpovediac od vecí, klamal, ale on osobne ho pri konzumovaní nevidel. Nakoniec svedok uviedol, že v podstate ani nevie v ktorej miestnosti bytu sa obžalovaný s poškodeným a ostatnými rozprávali, nakoľko z kuchyne kde spal sa prechádza do dvoch miestností a z jednej z nich aj vonku na záhradu.

Svedok J. E. vypovedal v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní, že niekedy v apríli 2015 šiel so svojim kamarátom A. K. a ešte jedným známym, na meno ktorého si nespomína, do bytu na N. ulicu, kde mal obžalovaný kúpiť iPhone od D. A., ktorého im odporučil J. E.. Na priebeh návštevy si už nespomína, v byte bolo určite viacej ľudí, zdržali sa tam krátko, asi 15 minút. K. telefón nekúpil, ale s D. A. sa dohodli, že mu ho zoženie a o dva tri dni sa ozve. Poškodeného videl vtedy prvýkrát. Nebol svedkom žiadneho slovného ani fyzického konfliktu, nepočul žiadne vyhrážky. Ohľadom kúpy telefónu sa obžalovaný s poškodeným dohadovali v jednej z izieb toho troj alebo štvorizbového bytu, v ktorej bol aj on a ešte nejaké dievča. On bol fyzicky aj psychicky v poriadku, nemal požitý alkohol ani inú drogu, obžalovaný mu pripadal že je v normálnom stave a o poškodenom od E. vedel, že užíval návykové látky. S obžalovaným nie je v kontakte dlhšiu dobu, poškodeného odvtedy nestretol.

Ku skutku v bode 2/ vypovedali v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní svedkovia:

R. R. uvádzal, že po dlhšej dobe sa stretol s D. A. niekedy v apríli 2015 kvôli tomu, že iPhone 6, ktorý predtým od neho kúpil, mal prasknutý displej a A. mu cez telefón povedal, že ho bude vedieť predať. V popoludňajších hodinách prišiel pre poškodeného svojim osobným motorovým vozidlom Škoda Octavia ŠPZ KE XXXHU na ubytovňu, odtiaľ šli na internáty na H., kde kamarát poškodeného vybavoval cez telefón kupujúceho na jeho iPhone. Išlo o mladého muža vo veku asi 25 rokov, jeho meno uviesť nevie, videl ho prvýkrát. S poškodeným odišli do reštaurácie, kde mu spomenutý muž volal, že má kupca a že majú pre neho prísť na čerpaciu stanicu Y. na W. Y.. Tam ich už čakali dvaja muži, ten s ktorým sa stretol na H. a ďalší, ktorého takisto nepoznal. Nastúpili do jeho vozidla, šli do obce Zdoba, kde tí dvaja iPhone predali a v aute mu odovzdali 400,00 €. Jeden z nich mu povedal, aby ich odviezol na to isté miesto odkiaľ ich vyzdvihol, preto sa vrátil na čerpaciu stanicu Y.. Nevie koľko bolo hodín, ale už bola tma a svietili lampy. Ako zastavil na parkovisku čerpacej stanice, vzápätí sa jeden chlapec spredu približoval k jeho autu. Nevenoval mu pozornosť, nepoznal ho, myslel, že ide o okoloidúceho. Medzitým tí dvaja z vozidla vystúpili. Vtom otvoril dvere spolujazdca, ten, ktorý prichádzal spredu, začal na poškodeného, ktorý sedel na sedadle spolujazdca, kričať v zmysle že mu dlhuje peniaze a udierať ho rukou, nevie, či otvorenou dlaňou alebo päťou, do hlavy, pravdepodobne ho aj kopol. Poškodený kričal, že do piatku mu peniaze dá, ale dotýčný ho stále udieral. On na útočníka kričal aby prestal, nevedel prečo poškodeného bije. Snažil sa poškodeného brániť tak, že dával ruku pred jeho tvár, ale útočník začal kričať aj na neho, a žiadal ho, aby poškodeného odpojil od bezpečnostného pásu, ktorým bol pripútaný. Medzitým poškodený vybral peňaženku, z nej bankovku, nevie, či ju dal útočníkovi, ale povedal, že mu dá všetko čo má. Ten ale kričal niečo v zmysle že do piatku a vyhrážal sa poškodenému, na konkrétne slová vyhrážok si už nepamätá. Útočník potom hodil peňaženku poškodeného do auta a odišiel. Poškodený ho prosil aby ho zobral na ubytovňu a povedal mu, že to bol A. K.. Útočník napádal poškodeného veľkou intenzitou, preto sa aj poškodeného pýtal, či ho má zobrať k lekárovi, aj keď zranenia na ňom nevidel, bola tma. Poškodený však chcel ísť domov, bol celý roztrasený, triasol sa až do času, kým prišli na ubytovňu a na druhý deň mu už mobil nedvíhal. Neskôr sa mu ozval telefonicky a povedal, že bol na polícii. Prvýkrát sa ocitol v takejto situácii, bol z toho v šoku, preto nedokáže súvisle zreprodukovať slová, ktoré počas incidentu padli, ale obžalovaný hovoril niečo v zmysle „dlžíš mi peniaze, ťa nájdem, ťa zabijem“. Počas útoku na poškodeného už nevnímал kde sa nachádzajú tí dvaja, ktorí vystúpili z

jeho vozidla. On v tom čase nebol konzumentom drog a má zato, že ani poškodený, ktorého poznal asi 10 rokov ako kamaráta jeho vtedajšej priateľky. Poškodený mu hovoril, že sa mu darí, že kúpil od H. firmu, venuje sa transferu osôb z Budapešti, ale podľa jeho názoru to nebolo tak, lebo poškodený nemal peniaze na jedlo ani na zaplatenie ubytovne. Vedel o ňom, že v minulosti užíval pervitín.

Svedok T. L. uvádzal, že s obžalovaným sa pozná cez spoločných priateľov dlhšiu dobu, niekoľkokrát sa stretli na diskotéke. O poškodenom, ktorého mu predstavil R. vie len toľko, že býval niekde v hosteli, nie je s ním kamarát, lebo mu dlhuje 50,00 €. Dňa 09.04.2015 prišiel na čerpaciu stanicu Y. na W. Y. v Košiciach svojim osobným motorovým vozidlom Audi A4 striebornej farby. Stretol sa tam s kamarátom R. R., D. A. a ešte jedným chlapcom, ktorého nepozná. Stretnutie bolo kvôli predaju telefónu v Zdobe, kam išli motorovým vozidlom patriacom jemu neznámemu mužovi. Zo Zdoby sa vrátili na tú istú čerpaciu stanicu, poškodený sedel na mieste spolujazdca vpredu, on a R. sedeli vzadu. Po vystúpení z vozidla šli obidvaja smerom k čerpacej stanici, potom k jeho autu. Pamätá si len toľko, že na čerpacej stanici videl obžalovaného, pravdepodobne pred vstupom do budovy čerpacej stanice, možnože si pozdravili, nevie to s určitosťou, nevie čo tam robil, nepočul žiaden krik a nič nevidel, resp. keď áno, tak si na to už nepamätá. Neskôr sa dozvedel, že obžalovaný tam napadol poškodeného, nevie kto mu o tom povedal.

Svedkyňa S. N., recepcná v hosteli U. na W. XX v Košiciach vypovedala, že poškodeného D. A. pozná zo spomenutého zariadenia, v ktorom býval niekoľko mesiacov. Bol slušný, bezproblémový, veľmi tichý. Mal veľa návštev, mladí chlapci vo veku okolo 20 rokov tvrdili, že idú za šéfom a že pre neho robia nejaké ekonomické veci. Podľa oblečenia nepôsobili seriózne, preto so šéfku nadobudli podozrenie, či sa nerobí obchod s drogami a v jednom prípade v neprítomnosti poškodeného nahliadli mu do izby, kde však mal len zopár počítačov, množstvo papierov a pečiatky. V hosteli sú izby formou buniek, teda dve samostatné izby majú spoločnú kúpeľňu. Nakoľko sa hostia sťažovali na časté návštevy, predplatil si poškodený aj druhú izbu.

Dňa 09.04.2015 mala nočnú smenu od 19,30 hod. do 10.04.2015 do 07,30 hod.. Pred polnocou za ňou prišiel poškodený, či by sa s ňou mohol porozprávať a poradiť. Uviedol, že v ten deň poobede ho napadol na čerpacej stanici A. K., ukázal jej, že z pravého ucha krváca, sťažoval sa na bolesti rebier a na tvári mal škrabance. Povedal, že bol napadnutý v aute a že keby nebol pripútaný tak ho vytiahne von, že od neho pýta 2.000,00 €, ktoré mu má dať do nasledujúceho dňa. V ten týždeň ho napadol už druhýkrát, prvýkrát sa to stalo v pondelok, ale túto udalosť nerozoberal. K. nikdy predtým nespomínal. Bol veľmi vystrašený a pýtal sa jej, či pozná nejakých policajtov, lebo predtým videl na recepcii dvoch a že sa chce s nimi poradiť. Tiež jej povedal, že A. K. nepozná a že nevie ako sa na neho nakontaktoval, že tomu nerozumie. Povedala mu, že ak policajti, ktorí sa zvykli v zariadení zastaviť prídu, tak mu dá vedieť. Nechal jej svoje telefónne číslo a odišiel na izbu. Asi o 15 minút nato prišiel do hostela mladý človek a opýtal sa jej, či má voľnú izbu pre jednu osobu na jednu noc. Povedala mu, že izba je voľná a vyžiadala si občiansky preukaz, aby ho zapísala. Preukázal sa občianskym preukazom na meno A. K.. Kontrolovala fotografiu, podobal sa. Mal na sebe sivú teplákovú súpravu, bunda bola s kapucňou a s oranžovým nápisom, pri sebe mal modrú športovú tašku. Vysoký bol okolo 180 cm, v hornej časti tela bol väčší, akoby cvičil, mal špinavé blond vlasy. Pochopila, že jeho návšteva má niečo spoločné s udalosťou o ktorej jej povedal poškodený. Zapísala ho, prijala peniaze a dala mu izbu na prízemí, ktorej dvere sú monitorované kamerou, jedinou v hosteli. Asi o 10 minút zišiel na recepciu poškodený s tým, že si ide kúpiť cigarety. Keď mu povedala, že v hosteli sa ubytoval K., veľmi sa preľakol, pýtal sa, či nemá zadný východ, pozeral cez okno pomedzi žalúzie, bál sa, že K. má tam vonku ľudí ktorí ho strážia a že keď výjde z ubytovne, tak že je po ňom. Cez svoj mobilný telefón privolal políciu. Prišli policajti, ktorým takisto podala informáciu o ubytovaní A. K., ktorý mal okno izby na opačnú stranu, takže nevidel príchod polície. Poškodený ich požiadal o ochranu, ale policajti mu nechali na noc len kaser a asi po polhodine odišli. Následne sledovala cez kamerový systém K. izbu, z ktorej dvakrát nakukol na chodbu, tretíkrát vyšiel na chodbu, šiel po schodoch smerom hore, zotrval tam 5 až 7 minút, vrátil sa späť do izby, okolo 03,00 hod. v noci vyšiel z budovy, pravdepodobne si bol kúpiť cigarety. Okolo 07,00 hod. prišiel na recepciu A., pýtal sa na K. a keď mu povedala, že je ešte v zariadení uviedol že sa bojí, že musí odísť preč do Čiech, aby sa dostal z jeho dosahu. K. sa odhlásil z hostela o 07,30 hod., vrátil na recepciu kľúče, pozdravil a odišiel. Za ubytovanie zaplatil pri príchode 20,00 € bankovkou. Poškodený uhrádzal za ubytovanie v hosteli 250,00 € mesačne, platil vždy načas, v hotovosti.

Do zápisnice o výsluchu svedka v štádiu prípravného konania X. K. uviedla, že obžalovaný je jej synom, ku skutku v bode 1/ sa vyjadriť nevedela, ku skutku v bode 2/ uviedla, že jej syn išiel na čerpaciu stanicu kvôli tomu, že nejaký chlapec mu dlhoval peniaze za telefón. Či sa s dotýčným stretol uviesť nevedela. S

manželom mu asi dva týždne predtým dali 300,00 € na kúpu telefónu. Asi hodinu po odchode na čerpaciu stanicu jej syn volal z telefónneho čísla ktoré nepoznala s tým, že nemá mobilný telefón a požiadal ju, aby zablokovala kartu. Išlo o jej telefón, ktorý nejakú dobu používal syn, zablokovala len volania z tohto čísla. Ešte v ten večer jej prišla jedna sms z čísla ktoré nepoznala, zavolała na toto číslo a mužský hlas jej povedal, že telefón nevráti, že má smolu a zložil. Napísala a odoslala na toto číslo sms-správu v znení, že ak jej telefón nevráti, pôjde na políciu. Odpísal jej, že iPhone 4S kúpil a nevráti ho. V ten istý večer nahlásila na OO PZ Košice - Západ krádež mobilného telefónu. Keď sa vrátila domov povedala synovi aby šiel na políciu a keď jej povedal, že pôjde ráno, vyhodila ho. Na druhý deň jej však doniesol doklad o tom, že krádež bol ohlásit'.

Znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia, traumatológia MUDr. M. Y., PhD., ktorý posúdil zranenia poškodeného D. A. utrpené dňa 09.04.2015, v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní zotrval na znaleckom posudku č. 95/2015 zo dňa 10.10.2015 v celom rozsahu. Vychádzajúc zo zdravotnej dokumentácie zo dňa 10.04.2015 nachádzajúcej sa na Oddelení urgentného príjmu Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura na Triede SNP č. 1 v Košiciach dospel k záveru, že D. A. pri útoku zo dňa 09.04.2015 utrpel zranenia: povrchové pomliaždenie hlavy bez vonkajších známok zranení, drobné poranenie kože pravého zvukovodu, povrchové pomliaždenie hrudníka vpravo bez opuchu a krvnej podliatiny, povrchové pomliaždenie v oblasti hrudnej chrbtice a povrchové pomliaždenie pravého zápästia. Z lekárskeho hľadiska ide o ľahké a nezávažné zranenia, ktoré sa prejavujú tlakovou bolestivosťou v oblasti hlavy, hrudníka a drieku, driekovej časti chrbtice. Okrem zdravotnej dokumentácie nemal pri vypracovaní znaleckého posudku k dispozícii inú dokumentáciu, resp. mohol mať len časť vyšetrovacieho spisu. Mechanizmus vzniku pomliaždenín zodpovedá vždy pôsobeniu vonkajšieho tupého plošného násillia pôsobiaceho na poranené časti tela tlakom a podľa intenzity pôsobenia násillia dochádza k rôznym stupňom pomliaždenín, ktorých sprievodnými prejavmi sú opuchy a krvné podliatiny. U poškodeného odborný lekár nezaznamenal žiadne vonkajšie zmeny v zmysle opuchov, krvných podliatin alebo iných známok po pôsobení vonkajšieho násillia zodpovedajúceho väčšej intenzite. Pokiaľ by išlo o násillie ako ho popísal vo svojej výpovedi poškodený čo do spôsobu a intenzity, odborný lekár by zaznamenal zodpovedajúce vonkajšie zmeny, ktoré nikde nie sú zaevidované, sú uvedené len v rovine tlakovej bolestivosti. Zaznamenaná drobná tržná ranka v oblasti pravého zvukovodu môže najskôr zodpovedať náhodnému vzniku poškrabaním nechťom ruky útočníka počas incidentu. Ak by bol útok vedený tak, ako popisoval poškodený, teda väčšou silou, opakovanými údermi päťami do oblasti tváre a kopmi do oblasti rebier a driekovej oblasti chrbtice, musel by viesť k vzniku závažnejších zranení s vonkajšími zmenami. Na základe uvedených skutočností stanovil dobu liečenia do 4 až 5 dní, bez nutnosti práceneschopnosti. Pokiaľ mal byť na poškodeného vedený útok aj dňa 06.04.2015, kde poškodený uviedol, že dostal silný úder rukou do tváre, po 3 až 4 dňoch keby bol úder veľkou intenzitou päťou na oblasť tváre, musela by byť v mieste nárazu krvná podliatina, ktorú by určite dvaja nezávislí lekári, ktorí poškodeného posudzovali, zaznamenali. Na základe toho vylúčil silný úder päťou na oblasť tváre dňa 06.04.2015. Znalec nevylúčil vznik niektorých zranení náhodným spôsobom, nárazom poškodených častí tela a hlavy o interiér vozidla počas incidentu. Je pravdou, že krvná podliatina nemusí byť viditeľná bezprostredne po kontakte, útoku, údere alebo pôsobení vonkajšieho násillia, môže sa objaviť v priebehu niekoľkých hodín až dní. Keď je intenzita pôsobiaceho násillia veľká alebo väčšia, krvná podliatina sa však objaví okamžite, čiže v priebehu niekoľkých minút, polhodiny alebo hodiny už je viditeľná. Krvná podliatina je vlastne jeden z prejavov ťažšieho a stredne ťažkého alebo ťažkého pomliaždenia. Pokiaľ je intenzita pôsobiaceho násillia menšia, môže sa objaviť v priebehu neskoršieho času, pričom samotná krvná podliatina nikdy nie je totožná svojou veľkosťou kontaktnej plochy pôsobiaceho násillia, pretože roztrhnutím podkožných cievok dochádza k difúznemu roztečeniu podliatiny do okolia, čiže pôsobiace násillie môže byť malej plochy, ale o 2 až 3 dni vznikne podliatina, ktorá je veľkosti niekoľkých desiatok centimetrov. Takže, aj v danom prípade, pokiaľ by bola intenzita pôsobiaceho násillia dňa 09.04.2015, resp. aj 06.04.2015, väčšia až veľká, bezprostredne po pôsobení vonkajšieho násillia by boli viditeľné a teda zreteľné vonkajšie zmeny. Poškodený bol vyšetrený 10.04.2015 a žiaden odborný lekár nezaznamenal krvnú podliatinu, opuch ani viditeľnú vonkajšiu zmenu a na základe toho v znaleckom posudku ustálil, že intenzita pokiaľ tam bolo nejaké násillie musela byť malá, nakoľko nevedla k vzniku zmien, ktoré v danom čase už by museli byť viditeľné.

Znalec MUDr. M. Y. bol na hlavnom pojednávaní oboznámený so zápisnicou o prehliadke tela poškodeného zo dňa 10.04.2015, kedy bolo telo poškodeného D. A. obhliadnuté za prítomnosti kriminalistického technika, vyšetrovateľky a operatívneho pracovníka. V zápisnici boli zaznamenané poranenia poškodeného: hematóm v oblasti spánku na pravej strane o veľkosti 6 x 4 centimetrov,

ktoré zranenie bolo aj fotograficky zadokumentované a k nemu znalec uviedol, že sú viditeľné drobné povrchové odreninky vo vlasatej časti spánku, ktoré on by nenazval hematómom, čiže krvnou podliatinou, poranenie hematóm na čele viac vpravo, takisto fotograficky zadokumentované, podľa znalca nie je hematómom, ide o kožné zmeny, ktoré nemusia súvisieť so žiadnym úrazovým mechanizmom, poranenie hematóm pod pravým okom, rovnako fotograficky zadokumentované, podľa znalca v oblasti pravého oka v podočnicovej oblasti je viditeľná drobná odreninka s náznakom pásovitej nevýraznej krvnej podliatiny pod očnicou, avšak nezodpovedá označeniu v zápisnici. Fotograficky nie sú zadokumentované ďalšie poranenia označené v zápisnici o prehliadke tela poškodeného: hematóm na vonkajšej strane zápästia pravej ruky o veľkosti 4 x 4 centimetre a hematóm na vonkajšej strane pravej ušnice, ku ktorému poraneniu znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že krčný lekár nepopísal hematóm v oblasti pravej ušnice, popísal len povrchové poranenie kože v oblasti vonkajšieho zvukovodu pravej ušnice, odreniny na vonkajšej strane pravého ramena dve o dĺžke do 10 centimetrov a nakoniec rozsiahly hematóm v oblasti vonkajšieho oblúka rebier na pravej strane o veľkosti 10 x 15 centimetrov, k týmto ostatným dvom poraneniám znalec uviedol, že odborní lekári nezaznamenali v rámci diagnostických záverov takýto objektívny nález, zaznamenali len tlakovú citlivosť na pravej časti hrudníka bez hematómu. Podľa fotografií tváre poškodeného však znalec nevylúčil, že tam pôsobilo násilie, ale s určitosťou vylúčil útok spôsobom ako to uvádzal poškodený. V prípade, ak by bol útok vedený spôsobom popísaným poškodeným, osoba, ktorá viedla útok, mohla by si privodiť poranenia v zmysle poškodenia hánky, teda chrbtovej časti päste, avšak to len za predpokladu, že útok bol veľký a že by náraz chrbtovou časťou päste viedol k roztrhnutiu kože a podkožia, to vzniká pri útoku na oblasť kde náraz je na kostenú časť, na výčnelky tvárových kostí, na zuboradie, avšak pri veľkej a väčšej intenzite útoku. Nato bol znalec oboznámený s tým, že dňa 13.04.2015 bolo prehliadnuté aj telo obžalovaného, u ktorého boli zistené poranenia zaznamenané v zápisnici o prehliadke tela: odrenina na chrbte pravej ruky na hánkach ukazováka a prostredníka staršieho dáta, hematóm na hánkach prstov ľavej ruky za prostredníkom, ku ktorým uviedol, že tieto poranenia mohli vzniknúť nárazom na nejakú tvrdšiu, drsnejšiu prekážku, ale určite nevznikli nárazom na telo alebo časť tela poškodeného, nakoľko nezodpovedajú tomu poranenia poškodeného. Obžalovaný mohol naraziť päšťou do dverí a tak sa poraniť. Ak by bolo jeho poranenie výsledkom nárazu na tvárovú časť hlavy poškodeného, musel by mať aj poškodený adekvátne zranenie, teda zranenia obžalovaného nie sú výsledkom nárazu na oblasť tela, resp. hlavy poškodeného.

V rámci dokazovania čítaním listín súd na hlavnom pojednávaní prečítal aj vyššie spomenuté zápisnice o prehliadke tela obžalovaného i tela poškodeného a predložil ich prílohy - fotografie.

Zápisnica o obhliadke veci zo dňa 10.04.2015 preukazuje, že vyšetrovateľom PZ bol ohliadnutý mobilný telefón zn. Nokia C5, boli vyhotovené fotografie tohto mobilného telefónu a prijatých a odoslaných sms-správ v počte 54, ktoré svedčia o komunikácii s užívateľom telefónneho čísla XXXX XXX XXX (poškodeného s obžalovaným), správy sú v znení ako to uvádzal v rámci svojich výpovedí poškodený, ako aj zmeškaných hovorov z tohto čísla na telefónne číslo poškodeného dňa 07.04.2015 o 19,20 hod..

Fotokópia časti knihy návštev hostelu U. so sídlom v X. na W. XX je dôkazom o tom, že obžalovaný A. K. sa dňa 09.04.2015 ubytoval v hosteli v izbe č. 11, z hostelu odišiel 10.04.2015.

Obžalovaný A. K. podal na Obvodnom oddelení PZ Košice - Západ dňa 10.04.2015 o 14,50 hod. trestné oznámenie, do zápisnice uviedol, že dňa 09.04.2015 v čase o 21,00 hod. bol na benzínovom čerpadle Y. na W. Y. zakúpiť cigarety a po príchode domov zistil, že mu chýba mobilný telefón iPhone 4S, vrátil sa na miesto, prehľadal tú časť kde parkoval a keď telefón nenašiel zavolať na telefónne číslo ktoré užíval a neznámy muž, ktorý hovor prevzal mu oznámil, že telefón nevráti nakoľko ho práve kúpil, čo mu potvrdil aj sms-správou. Následne bol obžalovaný na Obvodnom oddelení PZ Košice - Západ zápisnične vypočutý dňa 14.04.2015, vypovedal k strate mobilného telefónu zo dňa 09.04.2015 na benzínovom čerpadle Y. na ul. W. Y. v Košiciach a doplnil, že na čerpaciu stanicu prišiel s kamarátmi K., priezvisko nevedel a J. O., mal oblečené tepláky sivej farby a mikinu sivej farby, cigarety mu tam kúpil K., kým on stál celý čas vonku pri aute. Po zistení že mu chýba mobil volal na svoje telefónne číslo z mobilu svojej matky z čísla XXXX XXX XXX. Vznikla mu škoda vo výške 100,00 €.

Predbežná lekárska správa svedčí o tom, že poškodený bol dňa 10.04.2015 vyšetrený v Univerzitnej nemocnici Luisa Pasteura na Rastislavovej 43 v Košiciach na Oddelení urgentného príjmu kde udal, že deň predtým bol napadnutý, opakovane udretý do hlavy a do hrudníka, kopnutý do hrudníka aj do

chrbta, krvácal z ucha. Bolo zistené pomliaždenie pravej strany hrudníka, viaceré kontúzie a modriny na tvári a hlave, krvácanie z pravého ucha a kontúzia pravého zápästia. Predpokladaná doba liečenia bola stanovená na dva týždne.

Dňa 10.04.2015 bol poškodený vyšetrený v ambulancii otorinolaryngológa, ktorý uzavrel povrchové poranenie kože pravého zvukovodu, ktoré nevyžaduje liečbu.

Dňa 10.04.2015 bol poškodený vyšetrený aj v Traumatologickej ambulancii Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura, o čom svedčí lekárska správa v ktorej je stanovená diagnóza, premietnutá do znaleckého posudku.

Výpis z Obchodného registra Okresného súdu Košice I na obchodnú spoločnosť euroedu, s.r.o. preukazuje, že poškodený D. A. bol jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti od 14.11.2014, predmetom činnosti spoločnosti bola okrem iného reklamná, propagačná a inzertná činnosť, sprostredkovanie obchodu, kúpa tovaru na účely jeho predaja a iné.

Na hlavnom pojednávaní bol na technickom zariadení vykonaný obrazový záznam z CD-nosiča, ktorý pre účely trestného konania na základe žiadosti orgánov činných v trestnom konaní vydala spoločnosť G. X., s.r.o., prevádzkovateľ hostelu U. na ul. W. XX v Košiciach. Kamera dňa nasnímala interiér hostela, z kamerového záznamu je zrejmé, že 09.04.2015 sa o 22,43 hod. prišiel do hostela ubytovať obžalovaný A. K., ktorý 10.04.2015 o 00,15 hod. pootvoril dvere izby, načúval, vyšiel pred izbu a vrátil sa, o 01,08 hod. vyšiel z izby a po schodišti šiel na poschodie, odkiaľ sa o 01,12 hod. vrátil na izbu, o 01,15 hod. vyšiel z izby a odišiel, vrátil sa o 01,45 hod.. Zistené bolo, že čas na kamerách bol posunutý oproti reálnemu času o 01,15 hod. dopredu.

K osobe obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní prečítané listiny:

Správa o povesti vypracovaná Miestnym úradom Mestskej časti Košice - Západ, je stručná, má evidenčný charakter.

Hodnotenie obžalovaného vypracované Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Košice s prílohou - skráteným výpisom klienta, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol v tamom istom ústave vo väzbe v inej trestnej veci od 01.05.2015 na príkaz Okresného súdu Košice I. Počas výkonu väzby sa správal slušne, disciplinovane, plnil úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku, disciplinárny trest mu uložený nebol.

Odpis registra trestov je dôkazom o tom, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol.

Na Okresnom súde Košice I sa však voči nemu vedie ešte jedno trestné stíhanie pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/, písm. i/ Trestného zákona a § 140 písm. c/ Trestného zákona v súbehu s prečinom machinácií pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 268 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/, písm. i/ Trestného zákona, o čom svedčia rozsudok sp. zn. 10Tk 1/2015 zo dňa 16.11.2016, ktorým bol obžalovaný (a spol.) spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodený a uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 4To 36/2017 zo dňa 22.11.2017, ktorým bol citovaný prvostupňový rozsudok zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená Okresnému súde Košice I, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie vyššie popísanými dôkazmi s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovanému, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v jeho prospech. Akceptoval súd právo strán navrhovať, resp. obstarávať dôkazy vzhľadom k tomu, že v kontradiktórnom súdnom konaní je aktivita pri dokazovaní na procesných stranách a vykonal všetky ktoré boli navrhnuté ako aj tie, ktoré sám zabezpečil. Vykonalé dôkazy súd starostlivo a nestranne zhodnotil, aplikujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, keď vyhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré založil na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov, ktoré boli získané a na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Pri hodnotení vykonaných dôkazov súd vychádzal aj z právneho názoru odvolacieho súdu (zrušil predchádzajúci rozsudok ktorým súd v predmetnej trestnej veci rozhodol) spočívajúceho v tom, že pri prvotnom rozhodnutí súd vo vzťahu ku skutku v bode 1/ obžaloby na podklade ktorej sa vedie toto trestné

stíhanie rozhodol nesprávne o vine, keď obžalovaného uznal za vinného na základe dôkazov, ktoré vo svojom súhrne nemohli odôvodňovať takýto jednoznačný a nepochybný záver a vo vzťahu ku skutku v bode 2/ obžaloby, kde síce odvolací súd nemal výhrady voči skutkovým zisteniam, avšak konanie obžalovaného má byť podľa neho posúdené podľa iného ustanovenia Trestného zákona. V nadväznosti na uvedené prijal konajúci súd záver, že vo vzťahu k prvému žalovanému skutku vykonané dôkazy v konaní pred súdom nepostačujú na uznanie viny obžalovaného a nakoľko nebolo možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti o tom, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný sa vôbec stal, nevyhnutne obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 4Pv 233/15/8803 oslobodil. Vo vzťahu k prejednanému skutku v bode 2/ obžaloby súd na základe vykonaného dokazovania získal vnútorné presvedčenie o tom, že skutok sa stal spôsobom popísaným v obžalobe, resp. vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v nadväznosti na výsledky znaleckého skúmania na rozdiel od obžaloby v skutku ustálil dobu liečenia poškodeného - do 5 dní (v obžalobe - do 2 týždňov). Súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu na tento skutok, ktorý mal byť podľa obžaloby súčasťou pokračujúceho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, aplikoval právnú kvalifikáciu v zmysle § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona.

Ako je už skôr uvedené súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní za neprítomnosti obžalovaného, ktorý využil svojho zákonného práva, nezúčastnil sa ho a dal súhlas, aby bolo vykonané bez neho. Obžalovaný teda nevypovedal na hlavnom pojednávaní, preto len prečítal zápisnicu o jeho výsluchu z prípravného konania, do ktorej A. K. uviedol, že je nevinný, žiadneho vydierania sa nedopustil. Potvrdil ale, že dňa 09.04.2015 sa na čerpacej stanici Y. v Košiciach oproti kinu D. osobne stretol s D. A., na ktorého „vybehol“, lebo ho oklamal, mohol ho chytiť za oblečenie v oblasti hrudníka. Na mieste stretnutia mu bol pravdepodobne D. A. odcudzený mobilný telefón iPhone 4S s kartou s číslom XXXX XXX XXX, registrovaný na jeho matku X. K..

Vykonané dôkazy však preukazujú, že obžalovaný A. K. a poškodený D. A. sa stretli nielen dňa 09.04.2015, na čerpacej stanici Y. na ul. W. Y. v Košiciach, ale aj dňa 06.04.2015 okolo 19,00 hod., v byte na ul. N. X v Košiciach, v ktorom bývali J. E., T. F. a J. A.. Podľa výpovedí viacerých svedkov sa v tomto byte stretávali, aby tam spoločne užívali drogy, marihuanu a pervitín, podľa poškodeného k inkriminovanému dňu on už asi dva týždne drogy nekonzumoval. Obžalovaný prišiel s J. E. a ďalšou, doposiaľ nestotožnenou osobou používajúcou prezývku B. v čase, keď tam boli J. E., T. F., J. A. a poškodený D. A.. Obžalovaný a poškodený sa nepoznali, videli sa prvýkrát. Chvíľu sa všetci rozprávali v obývacej izbe, potom T. F. odišla do spálne, kam neskôr šli aj obžalovaný s jeho kamarátmi E. a B.. E. zavolať aj poškodeného, podľa tvrdenia ktorého do spálne šiel aj E..

Poškodený tvrdil, že v spálni sa K. postavil pred neho, opýtal sa ho či vie kto je on a keď mu povedal že nevie, dostal od obžalovaného silnú facku na pravú stranu tváre. Obžalovaný mu povedal že je A. K. a že dostal kvôli tomu, že mu pokazil obchod s pervitínom v Dusseldorfe za 25.000,00 €, žiadal odškodné, všetky peniaze, ktoré mal pri sebe. Povedal obžalovanému, že posledné tri eurá dal T., čo F. vzápätí potvrdila, ale že do konca týždňa by vedel zohnať 2.000,00 €. Obžalovaný s tým súhlasil s tým, že keď mu peniaze nedá nájde si ho a zabije ho a vynadal mu. Aj napriek tomu, že obžalovanému nič nedlhoval, nemali spoločné obchody, bol v zlej finančnej situácii a bol zadlžený, zo strachu prisľúbil obžalovanému, že peniaze zoženie do piatku. Po facke od obžalovaného mal viditeľný mierny opuch a začervenanie tváre, bol otrasený a z bytu odišiel niekoľko minút po obžalovanom. Na druhý deň mu volal J. E. aby zavolať obžalovanému a poslal mu jeho telefónne číslo XXXX XXX XXX. Zatelefonoval na toto číslo, hovor prevzal obžalovaný, opäť sa mu vyhrážal že si ho nájde a že ho zabije. Pohrozil obžalovanému políciou, napriek tomu mu obžalovaný poslal sms-správy, ktorými len potvrdil svoju požiadavku a úmysel, aj nasledujúci deň 08.04.2015 mu poslal sms-správu, že počká do piatku, že v piatok príde, alebo že potrebuje televízor.

Svedkovia prítomní dňa 06.04.2015 v byte na N. X v Košiciach nevypovedali ku stretnutiu obžalovaného a poškodeného v intenciách výpovedí poškodeného. T. F. potvrdila na hlavnom pojednávaní len to, že sa zobudila na rozhovor medzi obžalovaným a poškodeným, obsah ktorého nevnímala. Boli tam aj E. a ďalší kamarát obžalovaného, nezaznamenala však žiaden konflikt, fyzický ani verbálny, nebola svedkom žiadnych vyhrážok ani hádky. V prípravnom konaní uvádzala, že pravdepodobne obžalovaný ju požiadala, aby ich nechala na chvíľu osamote, čo ona odmietla, na hlavnom pojednávaní tvrdila, že

nikto ju k opusteniu izby nevyzval. Pri odstraňovaní rozporov len potvrdila, že zo spálne odišla asi na 2,5 minúty. Na detaily z toho večera si jednak pre odstup času, ale ja preto, že v tom čase intenzívne užívala drogy, nepamätala. Na poškodenom si v ten večer nevšimla žiadne známky poranenia. Svedok J. E. uvádzal, že bol pri rozhovore obžalovaného a poškodeného v jednej z izieb bytu na N. ulici, kde sa dohadovali ohľadom mobilného telefónu ktorý chcel obžalovaný kúpiť od poškodeného. Nebol však svedkom žiadneho slovného ani fyzického konfliktu medzi nimi. Svedok J. E. tvrdil, že nebol v spálni keď sa tam rozprávali obžalovaný a poškodený a z obývačky, ktorú od spálne delí ešte jedna izba, nepočul ich hlasy. Nevedel o čom sa rozprávali, ale určite nemali nevyriešený problém kvôli prípadným obchodom, nakoľko sa nepoznali. Keď vyšli zo spálne, poškodený bol v tvári červený, akoby sa hanbil alebo hneval, nekomunikoval s ním viac a správal sa tak, akoby ho on sklamal. Poškodenému nepovedal, že môže byť rád, že to takto dopadlo. Poškodený s ním odvtedy nekomunikuje, cez Facebook F. napísal, že sa na neho hnevá a že tú facu si mala nejaká tretia osoba odpustiť. Svedok J. A. uvádzal, že spal v kuchyni a zobudil sa keď cez ňu prechádzali šiesti alebo siedmi. Nepočul žiadne hlasy, keď vyšli z izby tvárili sa akoby sa nič nestalo, s výnimkou poškodeného, ktorý už nemal úsmev na tvári, nebolo mu do reči, ale nevšimol si na ňom žiadne známky po fyzickom násilí.

Zo zápisnice o obhliadke vecí - mobilného telefónu zn. Nokia C5, ktorý používal v inkriminovanom čase poškodený a fotografií vyhotovených z mobilného telefónu vyplýva komunikácia jeho užívateľa s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktoré v inkriminovanom čase používal, podľa jeho vlastného tvrdenia aj podľa svedkyne X. K., obžalovaný, do 09.04.2015. Zaznamenané sms-správy sú s textom ako to uvádzal poškodený, ktorý dňa 07.04.2015 o 19,20 hod. neprijal hovor z označeného telefónneho čísla.

Usvedčujúca výpoveď poškodeného D. A. je len čiastočne podporená listinným dôkazom. Všetci svedkovia, ktorí boli dňa 06.04.2015 vo večerných hodinách prítomní v byte na N. X v Košiciach však vypovedali rovnako, že nezaznamenali žiadne fyzické ani psychické násilie zo strany obžalovaného voči poškodenému, nikto z nich nehovoril o tom, že by bol obžalovaný poškodeného k niečomu nútil, že by ho bol udral do tváre. Znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia, Traumatológia MUDr. M. Y., PhD., ktorý v znaleckom posudku č. 95/2015 posúdil zranenia poškodeného D. A. utrpené dňa 09.04.2015, v znaleckom posudku aj na hlavnom pojednávaní vylúčil silný úder do tváre poškodeného dňa 06.04.2015 s odôvodnením, že ak by k nemu došlo a za takej intenzity ako to popísal poškodený, po troch až štyroch dňoch, kedy boli dokumentované zranenia zo dňa 09.04.2015, by musela byť v mieste nárazu krvná podliatina, ktorú by určite dvaja nezávislí lekári, ktorí poškodeného posudzovali, zaznamenali. O takomto zranení však v zdravotnej dokumentácii poškodeného niet žiadnej zmienky.

Nakoľko nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že prejednaný skutok popísaný v bode 1/ obžaloby sa stal, súd oslobodil obžalovaného A. K. v tejto časti postupom podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku.

Aj zo skutku v bode 2/ obžaloby je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodeného, ktorý podrobne popísal za akých okolností ho A. K. dňa 09.04.2015 okolo 21,55 hod. vyhladal, v osobnom motorovom vozidle R. R., kde sedel vpredu na mieste spolujazdca fyzicky napadol, pod hrozbou zabitia požadoval vyplatenie sumy 2.000,00 €, ktoré on pri sebe nemal, zobral si 5,00 € bankovku a opakoval, že ak mu peniaze nedá, tak ho zabije. Obžalovaný ho bil pästou do tváre a do pravej strany hrudníka, kopal ho, nadával mu, chcel ho z vozidla vytiahnuť a keď sa mu to nedarilo, lebo bol pripútaný bezpečnostným pásom, žiadal R., aby ho odopol. Z obžalovaného mal veľký strach, trestné oznámenie podal až po tom ako zistil, že obžalovaný sa toho istého večera ubytoval v hosteli U., kde on býval dlhšiu dobu.

Usvedčujúca výpoveď poškodeného je podporená výpoveďou priameho svedka R. R., ktorý potvrdil, že keď sa jeho osobným motorovým vozidlom Škoda Octavia vrátili s poškodeným, ktorý sedel vpredu na mieste spolujazdca, a s T. L. a R. R. na čerpaciu stanicu Y. na ul. W. Y. v Košiciach, po zastavení vozidla sa spredu priblížil chlapec ktorý otvoril dvere spolujazdca, začal na poškodeného kričať niečo že mu dlhuje peniaze, vzápätí ho udieral rukou, nevie či dlaňou alebo pästou do hlavy, pravdepodobne ho aj kopol. Na neho kričal aby poškodeného odpojil od bezpečnostného pásu. Vyzýval útočníka aby prestal a poškodeného bránil tak, že dával ruku pred jeho tvár. Poškodený vybral peňaženku, povedal útočníkovi že mu dá všetko čo má, ten ale kričal niečo že „do piatku“ a vyhrážal sa. Útočník si vybral z peňaženky poškodeného bankovku, peňaženku hodil do auta a odišiel. Chcel odvieť poškodeného na lekárske ošetrovanie, aj keď nevidel či mal zranenia keďže už bola tma, ale poškodený chcel ísť domov, bol celý roztrasený, bál sa. Aj on sám bol z toho v šoku, najmä keď počul ako útočník poškodenému povedal „ťa

nájdem, ťa zabijem“. Svedok T. L. videl obžalovaného na čerpacej stanici po tom, ako vystúpili spolu s R. z vozidla, ale nevie čo tam obžalovaný robil, nepočul krik a nič nevidel, resp. nepamätá si na to.

Výpoveď svedkyne S. N., recepcnej v hosteli U. na W. XX v Košiciach, kniha návštev hostelu U. a obrazový záznam z bezpečnostného kamerového systému hostela U. sú dôkazmi o tom, že obžalovaný A. K. sa v hosteli ubytoval dňa 09.04.2015, izbu č. 11 použil jednu noc, z hostela odišiel ráno 10.04.2015. Obžalovaný opakovane vyšiel pred izbu, načúval, v jednom prípade šiel na poschodie kde sa zdržal 4 minúty a vrátil sa na izbu, po polnoci na polhodinu hostel opustil, vrátil sa späť. Svedkyňa popísala, že ešte pred príchodom obžalovaného sa jej poškodený zdôveril s tým, ako ho v ten deň K. napadol, ukázal jej, že krváca z pravého ucha, sťažoval sa na bolesti rebier, na tvári mal škrabance. Bol napadnutý toho istého týždňa v pondelok, bol veľmi vystrašený, zvlášť keď zistil, že obžalovaný sa ubytoval v hosteli a zavolať políciu. Tri lekárske správy svedčia o tom, že poškodený bol dňa 10.04.2015 vyšetrený najprv na oddelení urgentného príjmu, potom v ambulancii otorinolaryngológa a v traumatologickej ambulancii Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura pre poranenie pravého zvukovodu, hlavy a hrudníka, podľa predbežnej lekárskej správy s predpokladanou dobou liečenia 2 týždne.

Popísané dôkazy sú dostatočným podkladom pre ustálenie skutkového deja tak, ako bol tento popísaný v bode 2/ obžaloby, avšak s výnimkou doby liečenia, ktorú súd v súlade so závermi znaleckého skúmania ustálil na dobu do 5 dní. Znalec MUDr. M. Y., v znaleckom posudku č. 95/2015 zo dňa 10.10.2015 posúdil zranenia poškodeného a následne k znaleckým zisteniam aj na hlavnom pojednávaní vypovedal tak, že útok dňa 09.04.2015 nemohol byť vedený takou intenzitou ako to popisoval poškodený, nakoľko silnými opakovanými údermi pästami do tváre a kopmi do oblastí rebier a driekovej oblasti chrbtice, by boli spôsobené závažnejšie zranenia s vonkajšími zmenami. Podľa znalca obžalovaný utrpel len povrchové pomliaždenie hlavy bez vonkajších známk zranení, drobné poranenie kože pravého zvukovodu, povrchové pomliaždenie hrudníka vpravo bez opuchu a krvnej podliatiny, povrchové pomliaždenie v oblasti hrudnej chrbtice a povrchové pomliaždenie pravého zápästia. Ide o ľahké a nezávažné zranenia, ktoré sa prejavujú len tlakovou bolestivosťou. Vonkajšie zmeny v zmysle opuchov, krvných podliatin a iných známk po pôsobení vonkajšieho násillia zodpovedajúceho väčšej intenzite zaznamenané neboli, s výnimkou drobnej tržnej ranky v oblasti pravého zvukovodu, ktorá zodpovedá najskôr náhodnému vzniku poškrábaním nechtom ruky útočníka počas incidentu. V čase spracovania znaleckého posudku nedisponoval znalec zápisnicami o obhliadke tela obžalovaného a poškodeného a fotodokumentáciou z prehliadky tiel, oboznámil sa s nimi až na hlavnom pojednávaní a uviedol, že zaznamenané poranenia poškodeného: hematóm v oblasti spánku na pravej strane o veľkosti 6 cm x 4 cm, hematóm na čele viac vpravo a hematóm pod pravým okom on nehodnotí ako hematómy, ale kožné zmeny, resp. drobné odreninky, ktoré nemusia súvisieť so žiadnym úrazovým mechanizmom, je evidentné z fotografií tváre poškodeného, že ku dňu 10.04.2015 mal na označených miestach zranenia. Podľa zápisnice (bez fotografií, technické zariadenie nenačítalo z CD-nosiča) mal poškodený aj hematóm na vonkajšej strane zápästia pravej ruky o veľkosti 4 cm x 4 cm, hematóm na vonkajšej strane pravej očné, rozsiahly hematóm v oblasti vonkajšieho oblúka rebier na pravej strane o veľkosti 10 cm x 15 cm. Znalec nevytlúčil, že na poškodeného pôsobilo násillie, avšak vylúčil útok takou intenzitou, ako to uvádzal poškodený. K tomu, že dňa 13.04.2015 boli pri obhliadke tela obžalovaného zistené poranenia: odrenina na chrbte pravej ruky na hánkach ukazováka a prostredníka, hematóm na hánkach prstov ľavej ruky za prostredníkom, staršieho dáta, uviedol, že mohli vzniknúť nárazom na tvrdšiu, drsnejšiu prekážku, určite nie nárazom na telo alebo časť tela poškodeného, nakoľko nezodpovedajú tomu poranenia poškodeného. Obžalovaný mohol naraziť pästou napríklad do dverí a tak sa poraniť.

Z takto vykonaného dokazovania má súd jednoznačne za preukázané, že obžalovaný A. K. fyzicky napadol dňa 09.04.2015 poškodeného D. A. na čerpacej stanici Y. v Košiciach na ulici W. Y., čo je miesto verejnosti prístupné, počas fyzického útoku sa mu zároveň vyhrážal zabitím, čo u poškodeného vzbudilo vážnu obavu a takéto konanie obžalovaného právne, na rozdiel od obžaloby, posúdil ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Obžalovaný konal závažnejším spôsobom keď použil voči obžalovanému násillie (§ 138 písm. d/ Trestného zákona).

Účelom Trestného poriadku je okrem uskutočnenia spravodlivého procesu a náležitého zistenia trestných činov aj spravodlivé potrestanie páchatel'ov. Pri ukladaní trestov sa súd riadi príslušnými právnymi princípmi a vychádza zo základných zásad pre ukládanie trestov upravených v § 34 Trestného zákona, v danom prípade tých, ktoré sú zakotvené v ods. 1 až 4. Pri určovaní druhu trestu a jeho

výmery prihliadol teda súd najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život. Priťažujúce okolnosti súd na strane obžalovaného nezistil. Pri určovaní trestu súd mal na zreteli, aby uložil obžalovanému taký trest, ktorý by postihol iba jeho a mal čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, aby trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred obžalovaným a vytvoril podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby do budúcnosti viedol riadny život. Jednou zo zásad pri ukladaní trestov, ktorú súd taktiež aplikoval je tá, že páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone. V danom prípade konanie obžalovaného zo dňa 09.04.2015 súd právne posúdil ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona aj prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a teda ukladá obžalovanému úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ako je to zakotvené v § 41 ods. 1 Trestného zákona. Trestný zákon však ustanovuje pre obidva prečiny rovnako trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. Nakoľko u obžalovaného prevážil pomer poľahčujúcich okolností, v súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Trestného zákona znížila sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo znamená, že pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby od 6 mesiacov do 2 rokov. S prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol, z miesta bydliska nemá negatívne hodnotenie, ústavom na výkon väzby (vykonanej v inej trestnej veci) je hodnotený kladne, uložil mu súd trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov. Rovnako s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, ako aj na okolnosti prípadu, dospel súd k záveru, že výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je pre zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nevyhnutný, preto výkon trestu podmienene odložil a zároveň určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov, dĺžku ktorej považuje za primeranú vo vzťahu k vymeranému trestu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.